

கோரண்ட்கள் நலைகள்

த.தாசீலன்

தோரணாங்களின் நிலைகள்

[கவிதைகள்]

த.தனச்சிவன்

கலை இலக்கிய நுண்பர்கள் வட்டம்
வவுனியர்

நூல்	: தோரணங்களின் நிலைகள்
விடயம்	: கலிதைகள்
ஆசிரியர்	: தத்தாசீலன்
முதற்பதிப்பு	: டிசம்பர் 2007
பதிப்புரிமை	: ஆசிரியருக்கு
அச்சுப்பதிப்பு	: மல்லிவிஷன் அச்சுக்கலையகம்
அட்டை வடிவமைப்பு	: திரு.கருணாநிதி
இலியங்கள்	: எஸ்.கெள்ளிஷன்
கணினிப் பதிவு	: செல்விகலூவினி
வெளியீடு	: கலைஇலக்கிய நண்பர்கள் வட்டம், வவுனியா
விலை	: 150ரூபா

Thoranganalini Nilaiyal

(A Collection of Tamil poems)

By T.Thanaseelan B.Sc (Hons)

First Edition	: December 2007
Copy right	: Author
ISBN	: 978-955-1862-00-8
Printed by	: Multivision
Illustrated by	: S.Kowreeshan
Cover designed by	: Mr.K.Ranesh
Computer typing	: Miss.P.Kayalini
Published by	: Circle of Art & Literary friends, Vavuniya.
E mail	: thaanu 2423 @ yahoo.com

சமர்ப்பணம்

என் பிஞ்ச வயதில் அருகில் இருத்தி
ஆசையோடு புராணக்கதைகளும்,
காவியங்களும் சொல்லி இலக்கியத்தின் மீதான
பிடிப்பை ஏற்படுத்தி வைத்த என்பேரனார்
அமரர்.திரு.சுப்பையா இரத்தினம் அவர்கட்கும்

அன்பும், பண்பும், கல்வியும் நிறைந்தவொரு
பரிபூரணமானதொரு வாழ்வை வாழ்ந்தவர்களும்
அவ்வாழ்வு நோக்கிய எண்ணங்களை தந்து
நற்பண்பையும், ஆங்கில அறிவையும் ஊட்டிய
அமர்களான
திரு.சோ.அருணாசலம் மற்றும்
திருமதி மரகதம் அருணாசலம்
ஆகியோரிற்கும் இந்நூலைச் சமர்ப்பிக்கின்றேன்.

உள்ளே.....

அடையாளங்கள்	- 01	நேர்முகம்	- 35
புதுமைவிளக்கு	- 02	வண்டில்சவாரி	- 36
தோரணங்களின் நிலைகள்	- 04	விடுதலை	} - 38
வலிமையே வாழ்வு	- 06	காதல்	
இடுப்பெய்ப் 1995	- 07	மீளவும் ஊர்தல்	- 39
என் கிராமம்	- 09	நிலவிற்கு செல்வோம்	- 40
நேசநிலை	- 11	இருப்பதை அறுபவி	- 41
என் காதல்	- 12	முரண்நிலை	} - 42
திருவினையாடல்கள்	- 13	இப்படியும்	
வழிமை	- 14	நும்பிக்கை	- 43
பும்பெயர்வும் பிறவும்	- 16	இலக்கியம்	} - 44
துயங்களோடே பயணம்	- 19	மௌனங்கள்	
அந்த உறவின் வெளிப்பாடு	- 20	அகதி வாழ்வு	- 45
ஊரில் இரவுத்திருவிழா	- 22	அந்த நாட்கள்	- 48
காலமும் நேரமும்	- 24	விலகுதல்	- 49
வேண்டுகோள்	- 26	புரிதல்	- 51
செய்க் சமாதானமல்ல சமத்துவம்	- 27	கவலை கொள்ளாதே	- 53
யதார்த்தம் புரிக	- 29	சுணை	} - 54
ஏற்றுகை	- 31	காதலிலும்	
உயிர்தொடுகை	- 31	அவசியம்	} - 55
நடசத்திரங்கள்	- 32	காமமும் புரிதம்	
முக்கில்	- 32	சாப்பு	- 56
வரலாறு	- 33	உங்கள் குரல் தேவை	- 57
அறிவு	- 33	இருளம் என் நிலையும்	- 59
கவனம்	- 34	எழுதுவேன் என் பாடலை	- 61
பெருமை	- 34	பல்கலைகழகவாழ்வு	- 63
பொறுமை			

முன்னுரை

இலக்கிய மனம் வீசுகின்ற சமத்து ஊர்களுள் அளவெட்டி முதன்மை இடம் பெற்றுள்ளது. சமத்தின் நவீன இலக்கிய எழுச்சிக்கும் (அ.செ.முருகாண்தும்), நவீன கவிதை உருவாக்கத்திற்கும் (மஹாகவி), நவீன கவிதையின் திருப்பத்திற்கும் (சேரன், ஒளவை) வழிவகுத்தது அளவெட்டி என்பது மிகைக்கூற்றன்று. இக்கவிதைத்தொகுப்பிற்கு உரித்தானவரும் அளவெட்டியை சேர்ந்தவராதலால் அதுபற்றி கூறநேரந்தது

அளவெட்டி என்றவுடன் மஹாகவி நவீன கவிதைபற்றி

இன்றைய காலத்திருப்புக்கள் அதிர்ப்புக்கள்
இன்றைய காலத்திக்கட்டுகள்

என்று எழுதியிருப்பது இத்தொகுப்பிற்கு எவ்வளவு தூரம் பொருத்தமுடையது என்று சிந்தித்துப்பார்க்கவேண்டிய தேவையும் இவ்வேளை ஏற்பட்டுள்ளது.

சென்ற தொண்ணுறைகளில் சமத்து நவீன இலக்கியம் பெற்ற மாற்றங்களுளொன்று இடப்பெயர்வு இலக்கியத்தின் இடப்பெயர்வுக் கவிதையின் முகிழிப்பாகும். இவ்விதத்தில் இடப்பெயர்வு ஒருபுறம் இழப்புக்கள் பலவற்றைத் தந்தாலும் மறுபுறத்தில் வில்லரத்தினம் தொடக்கம் நிலாந்தன், நடசத்திரன் செவ்விந்தியன் முதலானோர் வரை சிறந்த கவிஞர்கள் பலரையும் இனங்காட்டியிருந்தது. இத்தகைய கவிஞர்கள் வரிசையில் இறுதியாக வந்துசேர்ந்துள்ளவரே தனசீலன் ஆவார்.

ஆழ்ந்து சிந்திக்கும் போது இளந்தலைமுறை தந்த கவிஞருள் இடப்பெயர்வு பற்றியும் அதன் வெவ்வேறு பரிணாமங்கள் பற்றியும் அதிகமெழுதியிருப்பவராக தனசீலன் வெளிப்படுவது பாராட்டிற்குரிய விடயமே இடப்பெயர்வுக்குப்பட்ட நேரடி அநுபவங்கள் பற்றி சிலகவிதைகள் சிறப்பாக பேசுகின்றன அவை

போரிறங்கிய அதிர்வொலிகள்
யன்னல்களை உலுக்கிக்கொண்டிருந்தது
பிரளையம்
சற்றுத்தொலைவில் நிகழ்ந்தது
அறிவித்தல்கள்
இருட்டுக்குள்ளிருந்த வளியை உதைத்து

காதுகளில் வந்தறைந்தன
 குடியிருந்த கோயில்களை பூட்டிவிட்டு
 வீதியில் நடந்தோம் கலவரமாய்
 சூட்டங்கள் என்றாலே
 கலகலப்பானது
 என்ற எண்ணம்
 தகர்ந்து போனது
 பிரேதங்கள் பின்னாலான
 ஊர்வலமாய் எங்கள் நகர்வு
 உண்மையில் அங்கும்
 கால்கள் மட்டுமே உயிர்ப்பாய்
 முடவப்பினத்தை தூக்கிவந்தன
 யாராவது உறவுகள் வருக்கிறார்களா
 மரமொன்றில் ஏறிப்பார்த்தேன்
 தலைகளே
 ஒரு கறுத்த தார்ச்சாலையை
 உருவாக்கிவிட்டிருந்தது
 பிள்ளைக்கு பால் வாங்குவதற்காய்
 தாலியைக் கழற்றி நீட்டி
 கெஞ்சிக்கொண்டிருந்தனர் தாய்கள்
 வீடல்ல குடிசையல்ல
 பெரியமரமொன்று பார்த்துச் சொல்லுங்கள்
 அப்பாக்கள் விசாரித்துக்கொண்டிருந்தனர்

என்றவாறு தத்துப்பமான, கச்சிதமான பதிவுகளாக இடம்பெறுகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது. உள்ளடக்கத்தால் மட்டுமன்றி மேலுள்ள கவிதையானது கவிதைச்செறிவு, மொழிப்பிரயோகம், மொழிக்குப் பின் னாலுள்ள மௌனம், அதிர் வு, படிமம் என்ற விதங்களிலும், வெளிப்பாட்டுரீதியிலும் கவிஞருது ஆளுமையில் நம்பிக்கை கொள்ள வைக்கின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது.

அகதிமுகாம் வாழ்க்கை பற்றி கவிஞர் வித்தியாசமான முறையிலும், சமூக அரசியல் சார்ந்த விமர்சனக்கண்கொண்டும் பார்க்கின்றார்,

எ-டி: அவசரங்கள்
 கலாச்சாரங்களைத் தின்கின்றன
 பொழுதுபோக்கிற்கான்
 பொதுத்தொலைக்காட்சி
 விழல் சினிமாவை
 ஏறிந்துகொண்டிருக்கிறது

குறகிய கிடுகுக்கூடுகளுள்
 தெய்வங்களும்
 பிள்ளைகளும்
 பார்த்திருக்கவே புணரவு
 குழந்தைகளே
 குழந்தைகளைப் பெற்றிருக்கிறார்கள்
 நிலாரண அரிசிக்கே
 காத்திருந்து வரம் பெறுகிறார்கள்
 இவர்களின் வாழ்க்கைக்குப் பின்னால்
 ஒரு வலிய கை இருக்கிறது
 அது நிமிர விடாது
 பிரயாண அனுமதிக்கே
 கற்புகளை விலைகேட்ட கதை
 இயந்திரச்சேவகர்களாய்
 மனிதவுரிமை பேசிக்கொள்ளும்
 புலமையாளர்களிற்கு
 தெரியாமல் போகலாம்

பிறந்த ஊர்பற்றிய பிரிவுத்துயரங்கள் பற்றும்துர அழகான
 சித்திரங்களாக வெளிப்படுகின்றன. எடுத்துக்காட்டு:

கலைகொட்டும் அரங்கம்
 அளவெட்டி
 பனைகளொப்ப நெஞ்சமுத்தமும்
 பசுமை வயலென அழகிய இளமையும்
 தந்த என் மன்

சேவல் கூவ முதல்
 நாதஸ்வரம் எழுப்பிவிடும்
 நாணத்தால்
 தென்னையோலைகளிற்கிடையே
 ஒளிந்து நிற்கும் நிலவு

செம்பரத்தைகள்
 நுழைந்து பூத்துவிடுகிற வேலிகள்
 பூக்குளமாயுள்ள
 தாமரைக் கேணிகள்

இவ்வாரே இடம்பெயர்ந்து வந்த பின்னர் வதிகின்ற புதிய ஊர், புதிய உறவுகள் முதலியன பற்றியும், தொடர்கின்ற போர் பற்றியும் கவிஞர் தமது கவிதைகளுடே பேச முயற்சித்துள்ளார்.

எனினும் கவிஞர் மீது அதிக நம்பிக்கை கொள்வது சரியல்ல என்பது போன்ற எண்ணத்தை உருவாக்குகின்ற கவிதைகளும் ஆங்காங்கே தலைநீட்டுகின்றமை விசனத்திற்குரியது. அதாவது ஈழத்தின் ஆரம்பக்கால புதுக்கவிதைகளை ஞாபகப்படுத்துவது போன்றுள்ள துணுக்குவகை சார்ந்தவையும் மேத்தா, வைரமுத்து போன்றோரை நினைவுபடுத்துவனவும், புதுமை என்ற எண்ணத்துடன் எழுதப்பட்டிருப்பினும் அந்நியமாகிப் போயுள்ள உவமை, உருவகத்தொடர்களும் கொண்டனவுமான சில ஆக்கங்களையும் இத்தொகுப்பிலே காணமுடிகின்றமை இக்கவிஞர் பயணிக்கவேண்டிய பாதை நீண்டதென்பதை புலப்படுத்துகின்றது

மப்பன்றிக் கால மழை காணா மன்னிலே
சப்பாத்திமுள்ளும் சரியாப் விளையாது
ஏர் ஏறாது காளை இழுக்காது எனினுமந்துப்
பாறை பிளந்து பயன்விளைப்பான் என்னுரான்.

என்று மஹாகவி பாடியிருப்பது விவசாயிக்கு மட்டுமன்றி கவிப்பயிர் விளைவிக்க முன்வந்துள்ள இக்கவிஞருக்கும் பொருந்தக்கூடியதுதான். அதற்கான ஆளுமையும், ஆற்றலும் இக்கவிஞரிடம் நிரம்பவுள்ளன என்பதற்கு நான் முன்னர் மேற்கோளாகக் குறிப்பிட்டுள்ள கவிதைகளும், அதையொத்த பிற கவிதைகளும் சான்றுபகர்கின்றன.

ஆதவின் சந்தேகமில்லை, அளவெட்டி இன்னொரு
மஹாகவிக்காகவோ, சேரனுக்காகவோ காத்திருக்கிறது. என்பதனை
இக்கவிஞன் மனங்கொள்வானாக.

வாழ்த்துக்களுடன்
கலாந்தி. செ. யோகராசா
கீழ்க்குப்பல்கலைக்கழகம்
செங்கலடி

07. 12. 2007

வெளியீட்டுரை

வவுனியா கலை இலக்கிய நண்பர்கள் வட்டத்தின் பதினேழாவது நூலாக கவிஞர் த.தனசீலன் அவர்களின் தோரணங்களின் நிலைகள் கவிதைத் தொகுப்பு வெளிவருகிறது.

எமது கலை இலக்கிய நண்பர்கள் வட்டம் 10வது ஆண்டில் வீறுநடை போடும் இவ்வேளையில் இந்நூல் வட்ட நண்பர்களுக்கு உற்சாகம் தரும் நூலாக அமையும் என்பது எமது நம்பிக்கை.

கடந்த இரண்டு ஆண்டுகளாக எமது வட்டச் செயலாளர் திரு.கந்தையா ஸ்ரீகணேசன் அவர்கள் கலாநிதிப் பட்டப்படிப்பை மேற்கொண்டு இந்தியாவில் வாழ்ந்ததனால் சுற்றுச் சோர்வுடைந்திருந்த எமது வட்டம் அவரது வருகையோடு சிலிருத்தேழுந்து செயற்படுவது மகிழ்ச்சி தருகிறது.

இந்நாலை ஆக்கி அளிக்கும் கவிஞர் த.தனசீலன் விஞ்ஞானப் பட்டதாரி எமது வட்டச் செயற்பாடுகளில் அவ்வப்போது கலந்து கொள்பவர். கவிதை உணர்வு அவருள்ளத்தில் தேங்கிக் கீட்கின்றது. இந்நூல் மூலம் பிரவகிக்கத் தொடங்கியிருக்கிறது.

மாதந்தோறும் நிறைநிலா (பெளர்ணயி) நாட்களில் காலை 11மணி முதல் பிப்ரவரை நடைபெறும் எமது வட்டக் கருத்தாடல் நிகழ்வுகளிலும், எமது ஆண்டு விழாக்களிலும், எமது மாருதம் சஞ்சிகை வெளியீடிலும் எமக்கு துணைப்பிரபவர்களில் கவிஞர்.த.தனசீலனும் ஒருவர்.

எமது வட்டத்தின் மூலம் நாவல்கள், சிறுகதைத் தொகுப்புகள், கவிதை நூல்கள், நாடகங்கள், நாடக ஆய்வு நூல்கள் எனப் பலவற்றை வெளியீட்டு எழுத்தாளர்களை ஊக்குவித்திருக்கிறோம்.

ஆர்வமும், திறமையும், அறிவும் மிகக் கவிஞரான தனசீலனின் இந்நூல் எமது கவிதை நூல்களில் முக்கிய இடத்தைப் பிடிக்கும் என்பது எனது நம்பிக்கை.

இன்றைய காலத்தைப் படம்பிடித்துத் தரும் கவிதைகளே இன்று அதிகமாக வெளிவருகின்றன. அந்த வகையில் தனசீலனின் கவிதைகள் சிலவும் சமகாலத்தை அழகாகப் படம் பிடித்துள்ளன.

கவிஞர் தனசீலன் பெரும் கவிஞராகப் புகழ் பெறவும், இந்நூல் சிறப்புறு சமூகத்திற்கு நல்ல செய்தியை வழங்கவும் வாழ்த்துகிறோம்.

90. திருநாவாற்கும்

வவுனியா

15.12.2007

அகளங்கள்
தலைவர்
வவுனியா கலை இலக்கிய
நண்பர்கள் வட்டம்

என்னுரை

என் கவிதைகள் வெளிவருகின்றபோது மகிழ்வடைகின்றேன். பல ஆண்டுகளாக தொகுப்பை வெளியிடமுயன்று இப்பொழுது முடிந்துள்ளது.

இந்தக்கவிதைகள் பெரும்பாலும் சொல்லும் செய்திகள் ஸழத் தழிழர் அநுபவித்த விடயங்கள்தான் இருப்பினும் ஓர் இளைய தமிழனின் உணர்வூட்டங்கள், மனோநிலைகள் எப்படி அதைப் பார்க்கின்றதென்பதை இக்கவிதைகள் எடுத்துக்காட்டும்.

இந்தக்கவிதைகளின் பின்புலத்தை தொடர்புபடுத்தும் என் வாழ்வு இயக்கத்தை சுருக்கமாக சொல்வது கவிதா நுகர்வைப்பெற உதவியாக இருக்குமென நினைக்கின்றேன்.

யாழ்ப்பாணத்தின் ஒரு அழகிய கிராமமான அளவெட்டியில் என்பிறப்பு, இயற்கையோடும், கலை கலாச்சாரங்களோடும், தமிழோடும் நெருக்கத்தை ஏற்படுத்திக் கொடுப்பதில் என் ஊரிற்கு இணையில்லை. அந்த வாழ்வை தொடர்ந்து வாழ போர் அனுமதிக்கவில்லை.

ஊரிலிருந்து வெளிக்கிட்டு இடப்பெயர்வுக்குள் பல ஊர்கள் இழப்பட்டு இறுதியில் வவுனியாயில் அடைக்கலம் புகுந்தேன் க.பொ.த சாதரணம் படித்துக் கொண்டிருந்த தொண்ணாற்றி ஏழாம் ஆண்டில் என்னைப் போலவே இடம்பெயர்ந்து யாழ்ப்பாணத்தின் வெவ்வேறு ஊர்களில் இருந்து வந்த பல நண்பர்கள் கிடைத்தார்கள்.

இவர்களோடு கவிதை, சிறுகதை, அரசியல், திரைப்படம் எனப்பல்வேறு விடயம் பற்றிக் கதைக்கமுடிந்தது. படைப்பிலக்கிய முயற்சியிலும் ஈடுபட ஒருவருக்கொருவர் தூண்டுதலாக இருந்தோம். எங்கள் படைப்பு கவிதை, சிறுகதை சார்ந்திருந்தது. இப்படி எங்களிற்குள் ஓர் இலக்கியச்சுழலை அறிமுகப்படுத்திப் பேண உதவிய என் நண்பர்களை இச்சந்தரப்பத்தில் பெருமையோடு நினைத்துப் பார்க்கின்றேன்.

இந்தச்சூழலின் தாக்கம் என்ன உயர்தரத்தில் தமிழ்தான் படிக்கவேண்டுமென்று உந்தியது. ஆனாலும் உறவுகளின் ஆலோசனைகளால் கணிதம் படிக்கவேண்டியதாயிற்று. உயர்தரத்தின் இறுதிக்காலகட்டத்தில் வவுனியா கலை இலக்கிய நண்பர்கள் வட்டத்தின் தொடர்பு மீண்டும் இலக்கியம் மீது செறிவான ஆர்வத்தை ஊட்டியது இங்கு இலக்கியவகைகளின் வரலாறுபற்றி அறியமுடிந்தது. வட்டத்தின் கருத்தாடல் நிகழ்வுகள் இலக்கியம் பற்றி மட்டும் உரையாடாமல் அது குறித்த சமூகம் பற்றியும் கரிசனையோடு விவாதித்தது. இங்கு கிடைத்த பல நண்பர்கள் வெவ்வேறு தளங்களில்

நம்பிக்கை கொண்டவர்களாக, இயங்குபவர்களாக இருந்தார்கள். ஆனால் தளவுகளைவிட எல்லாவற்றின் இலக்குகள் மட்டுமே என்னைக் கவர்ந்திருந்தன. அவை சமூக அக்கறை, மக்கள் நலம் என்பவையே.

இலக்கிய வட்டச்செயற்பாடுகளில் தீவிரமாக செயற்பட்டுக் கொண் டிருந் தவேளையில் பல் கலைக் கழக கல்விக் காய் யாழ்ப்பாணத்திற்கு சென்றேன். ஒரு சுயாதீன் சூழல் உருவாகியிருந்தது. என்றாலும் பல்கலைக்கழக நூலகத்தை இலக்கியத் தேடலுக்காக நான் சரிவரப்பயன்படுத்தவில்லை. கல்விச்சுமையும், குறும்புகளும் என்னை அதிலிருந்து அந்நியப்படவைத்திருந்தது.

நான்கு ஆண்டுகள் யாழ்மண்ணில் வாழ்ந்த பிறகு மீண்டும் வவுனியாவில் வசித்து வருகிறேன். என் அடையாளங்களை இழந்துவிடாமலும், ஒரு வளர்ச்சிப்போக்கில் என்னை இணைத்துக் கொள்ளவும் வவுனியா மன் ஆறுதலாய் இருக்கிறது.

போரும், அச்சமும் கூர்மையடைந்துள்ளன இன்று. அமைதியும், சுதந்திரமும் இல்லாத இக்காலத்தில் இலக்கியம் என்னைப் போலவே பலரிற்கும் களஞ்சியமாகவும், அடைக்கலமாகவும் தொழிற்படுகிறது. கவிதை எளிமையும் இலகுத்தன்மையும் கொண்டு பதிவின் உடலாய் அமைகிறது. கடுகு சிறிது காரம் பெரிது என்ற பழமொழி கவிதைக்கே சாலப் பொருந் தும் என் பதால் கவிதையையே நானும் தேர்ந்தெடுத்திருக்கிறேன்.

எனது இருபத்தாறு வயது முடிவிலும், படைப்பிலக்கிய முயற்சியில் ஈடுபட்டு பத்தாண்டுகள் நிறைவெறும் தருணத்திலும் பல்வேறு கால கட்டங்களில் எழுதப்பட்ட கவிதைகளிலிருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட சில கவிதைகளை இக்கண்ணித் தொகுப்பினாடக உங்களிடம் கையளிக்கிறேன்.

இந்தத்தொகுப்பு ஒரு அநுபவப்பகிரவாக இருக்குமென்று என்னினாலும் கூட என் எழுத்து, என் தொழில் இவை பற்றிச்சிந்திக்கும் போதெல்லாம் நான் இந்தச் சமூகத்தின் மனிதன், ஒரு தமிழன் என்கின்ற உணர்வே ஓடிவந்து முதன்மைப்பட்டு விடுவதால், என் படைப்பு என் வாழ்வு சார்ந்ததாயினும் சமூகத்திற்கு முக்கியமானதொன்றேன் நான் நினைக்கின்றேன்.

துயரமும், அவலநிலைகளும் எம்மை குழந்துள்ளதால் என் கவிதை அதைப்பற்றியே அதிகம் சொல்ல முயன்றுள்ளது. ஆனாலும், நான் வாழும்பறஞ்சுழல் அதற்குரிய முழுப்பரிமாணத்தையும் தொடர என்னை அனுமதிக்கவில்லை என்பதை வாசிப்பவர்கள் புரிந்து கொள்ளவேண்டும் என் விரும்புகிறேன். எனது வருங்கால முயற்சிகளிற்கு என் உணர்வுகளையே தீர்மானிக்கும் சக்தியாக இருக்கும் ஆயினும் என்னை வளர்க்க விரும்புவதால் விமர்சனங்களை ஏற்க முழுமனதுடன் தயாராக இருக்கிறேன் அவை என்னை செம்மைப்படுத்தும் என நம்புகிறேன்.

இந்த வெளியீட்டிற்கு பின்புலமாக இருக்கும் பலரிற்கும் நன்றி கூர்வது அவசியம் அதன் பொருட்டு, அணிந்துகூர கேட்டபோது மிக அன்போடு வரவேற்று மிகப்பெரிய வேலைப் பஞ்சிலிற்கு மத்தியிலும் எழுதித்தந்துதவிய மதிப்பிற்குரிய கிழக்குப் பல்கலைக்கழக சிரேஸ்ட் விரிவுரையாளர் கலாநிதி.செ.யோகராசா அவர்கட்டு நன்றி சொல்ல மிகவும் கடமைப்பட்டுள்ளேன்.

இதன் வெளியீட்டிற்கு தூண்டுதலாகவும், என் வளர்ச்சியில் அக்கறையும், மகிழ்வும் கொள்கிற மதிப்பிற்குரிய யாழ் பல்கலைக்கழக ஆங்கில விரிவுரையாளர் கந்தையா ஸ்ரீகணேசன் அவர்கட்டு என் கடப்பாடு பெரிது.

வெளியீட்டுரையை வழங்கிய நான் சார்ந்த கலை இலக்கிய நண்பர்கள் வட்டத்தின் தலைவர் கவிஞர் அகளங்கன் அவர்கட்டும் ஏனைய கலை இலக்கிய நண்பர்களிற்கும் எனது நன்றிகள். எனது முயற்சிகளிற்கு இடம்கொடுத்து திறம்பட அச்சுப்பதித்து தந்த மல்லிவிசன் நிறுவனத்தினருக்கும் நன்றிகள் பல.

என்னை கல்வி கற்க வைத்த எனது பெற்றோரிற்கும், என் பள்ளிக்கூட ஆசிரியர்களிற்கும், பல்கலைக்கழக விரிவுரையாளர் களிற்கும், என்றைக்கும் எனது பலமாகவும் உறுதுணையாகவும் திகழ்கிற எனது சகோதரர்கள் கொளரி, சீலன், வதா மற்றும் நிரோ ஆகியோரிற்கும் இத்தருணத்திலே நன்றி கூர்வது பொருத்தமென நினைக்கின்றேன்.

01.12.2007

த.துனசீலன்
வவுனியா.

அடையாளங்கள்

தூறலின் பின்னாலே
வானவில்லுக்கு காத்திருந்த
வயல்வெளி
அரிதாரம் பூசிய ஓர்நாளில்
உவகை சேர்த்த கரவொலி

பெரும்பறை தருமென
நெல்லு விதைத்த ஆடி
குரும்பட்டியில் தேர்கட்டி இழுத்த
என் வீட்டுக்கோடி

பட்டம் சிக்கிய
வேலிக்கிணுவை
பிப்பி செய்தூதிய
பின்வளவுப் பூவரசமிலை

பாளையில் செய்த
பண்டாரவன்னியன் வாள்
இவையாவையும் இழந்த
ஓர் எறிகனை வீச்சுநாள்

எப்போதும்
ஞாபகம் வருகையில்
ஏதோவொரு பெரிய விசை
அங்கேயே
எறிந்துவிடுகிறது மனதை

புதுமை விளக்கு

எத்தனை நாளைக்குத்தான்
எரியப்போகுது
இந்த விளக்கு
எத்தனை புயல்களிற்கு
இந்த விளக்கு இலக்கு

விரைவில் அணைந்துவிடும்
வூரு விநவைச்சோகத்தோடு
மனம் சூறிக்கொள்ளும்

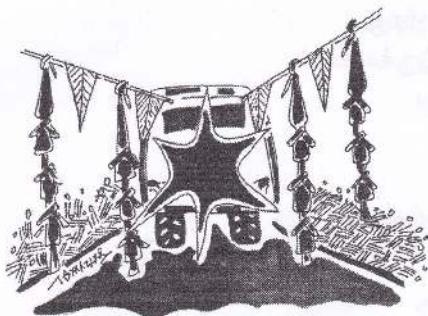
இரு தசாப்தம் நிறைவற்றது
அணைவது போல் இருக்கையில்
அடிக்கடி துலங்குவது
அதன் இயல்பு
இப்பொழுதும்
மனம் முடிவைமாற்றவில்லை

பஞ்சபூதங்களில் நான்கு
சேர்ந்து சதி செய்தது
எப்படியோ
அணைத்துவிடவேண்டும்
என்பதில் குறியாய் இருந்தது

வங்காள தாழமுக்கம்
வந்து இறங்கியது
அந்த கொடுமழையிலும்
அட எரிகிறதே

இப்பொழுது மனம்
அடிக்கடி சொல்லாமல்
மகிழ்ச்சி கொள்ளும்
அந்த விளக்கு
என் மனக்கண்ணில்
விடியலைப்புதுப்பிக்கும்
விளக்காய் பிரகாசிக்கும்

அப்பணிப்புக்கள்
என்னும் என்னெய்
அதை
அணையவிடப்போவதில்லை

தோரணங்களின் நிலைகள்

சொருகி விட்டிருந்த என்னை
வெளியில் இழுத்து
ஓழுங்கையில் போட்டபின்
புகைக்கி போய்க்கொண்டிருந்தது
பேருந்து

கிடுகுவேலிகள் இடுப்பில்
தோரணங்கள் கட்டப்பட்டிருந்தன
தெறித்த ஓளி
கண்ணையும் தாண்டி
மூளையில் போய் விழுந்தது
பதற்றம் உடலை உலுக்கியது
நேற்றிரவில் ஓலித்த
சாக்குருவியின் நீள ஓலி
மீள ஓலித்து நின்றது
கொஞ்சநாளாய்
விசாலாட்சிப் பாட்டி
படுத்த படுக்கையா கிடக்கிறா
ஏதேனும் நடந்ததோ

சண்டைகள் தொடர்கின்றனவே
உடல்கள் ஏதும்
கொடிகள் போத்தியபடி
வந்திருக்குமோ

துயரக்கேள்விகளை கமந்து கொண்டு
ஓழுங்கையினுள் நுழைகின்றேன்
தோரணங்களை
கிட்டத்தில் பார்க்கிறேன்
தோரணங்களின் நிலை
இதயத்தின் பயத்தை
உறிஞ்சி எடுத்துவிட்டது

நல்லகாலம்
மஞ்சள் தீ நாக்குகள்
நிமிர்ந்தல்லாமல் கவிழ்ந்திருந்தன

பிறகு அறிந்தேன்
பிள்ளையார் பெருங்கதைக்கு
ஊர்ப்பெடியள் நீட்டிவிட்ட
தோரணச்சரங்கள்தான்

ஒளிக்கும் இருளுக்கும்
மகிழ்ச்சிக்கும் துக்கத்திற்கும்
அதிக தூரமில்லையாயினும்
ஒளியை நம்பி வழிவே
வாழ்க்கை தரப்பட்டிருக்கிறது.

வலிமையே வாழ்வு

வீட்டின் வளைபார்த்து
உறங்கமுடியாதகுழல்
உன் பிள்ளை
காட்டுமரக்கிளைபார்த்து
கிடக்கின்றது

அடுப்பினைத்தவிர எங்கும்
நெருப்புக்கள் கக்கும்
நிலமை நீள்கிறது
எனினும்
துரத்தும் மூர்க்ககாலம்
உன்னன
வெளிகளில் தூக்கிப்போட்டாலும்
மனமோ
குடும்பத்தின் மீதான பிடிப்பில்
குடிசை போடவைக்கிறது

அனர்த்தங்களின் பசிக்கு
முதல் இரையாவதும்
எதிர்ப்புணர்வை
காட்டுகின்ற பொறுப்பும்
எல்லா இடங்களிலும்
ஏழையின் தலையிலே
எழுதிவைக்கப்படுகின்றது

புரிந்துகொள்
விற்கு வெட்டி விற்று
உழைக்கும் பணமல்ல
உன் வலிமையே
வாழ்வை இழுத்துச்செல்கிறது

இடப்பெயர்வு 1995

போரிறங்கிய அதிர்வொலிகள்
யன்னல்களை உலுக்கிக் கொண்டிருந்தது
பிரளையம்
சற்றுத்தொலைவில் நிகழ்ந்தது
அறிவித்தல்கள்
இருட்டுக்குளிருந்த வளியை உதைத்து
காதுகளில் வந்தறைந்தன

குடியிருந்த கோயில்களை பூட்டிவிட்டு
வீதியில் நடந்தோம் கலவரமாய்
கூட்டங்கள் என்றாலே கலகலப்பானது
என்ற எண்ணம்
தகள்ந்து போனது
பிரேதங்கள் பின்னாலான ஊர்வலமாய்
எங்கள் நகர்வு
உண்மையில் அங்கும்
கால்கள் மட்டுமே உயிர்ப்பாய்
முடவப்பினைத்தை தூக்கிவந்தன

யாராவது உறவுகள் வருகிறார்களா
மரமொன்றில் ஏறிப்பார்த்தேன்
தலைகளே
இரு கறுத்த தார்ச்சாலையை
உருவாக்கிவிட்டிருந்தது

பிள்ளைக்கு பால் வாங்குவதற்காய்
தாலியைக் கழற்றி நீட்டி
கெக்ருசிக்கொண்டிருந்தனர் தாய்கள்
வீட்ல்ல சூழிசையல்ல
பெரியமரமொன்று பார்த்துச் சொல்லுங்கள்
அப்பாக்கள் விசாரித்துக் கொண்டிருந்தனர்

ஊரோடு ஒத்துத்துன்பம்
என்றாலும்
இந்த வலிகளை
தாங்கமுடிந்ததில்லை

என் கிராமம்

கலைகாட்டும் அரங்கம்
அளவெட்டி
பணக்ளொப்ப நெஞ்சமுத்தமும்
பக்கம் வயலென அழகிய இளமையும்
தந்த என் மண்

சேவல் கூவ முதல்
நாதஸ்வரம் எழுப்பிவிடும்
நாணத்தால்
தென்னையோலைகளிற்கிடையே
ஒளிந்து நிற்கும் நிலவு

செம்பரத்தைகள் நுழைந்து
பூத்துவிடுகிற வேலிகள்
பூக்குளமாயுள்
தாமரைக் கேணிகள்

பெண்ணின் தலையிழுள்ள
நடு உச்சியாய்
மண்ணைப் பிரித்துச் செல்லும்
பெரிய தார்ச்சாலை

குருவிக்கூட்டில்
விழுந்த கல்லாய்ப் பேர்
கடலைபோல மாறிற்று
நந்தவனமாயிருந்த ஊர்

இன்றோ

கலப்பை சுமந்துபோகும்
தோள்கள் அருகிவிட்டன

ஊஞ்சலாடிய புளியமரத்தடியில்
முட்புதார்கள் அடர்ந்துள்ளன

கிளித்தட்டு விளையாடிய
கலட்டி மண்ணில்
கிழங்குகள் பிடுங்கிய
செம்பாட்டுத் தறையில்
இரும்பு முட்களாய் கண்ணிவெடிகள்

கடா அறுத்த
வயிரவ கோவிலடித் தெருக்களில்
போகப் பயந்தது போல்
எல்லாத் தெருக்களிலும்
இன்று ஏற்படுகிறது

என்னதான்
நீண்ட தூரம்
மனது நினைவில் நடந்தாலும்
குத்திரக் கிணற்றில்
பூட்டிய மாடுகளாய்
ஊரரச்கற்றியே ஓய்ந்து போகிறது

ஊர்முகத்தில் புன்னகை ஒளிர்விட
வழியொன்று இருக்கிறது
குரியப்புதல்வர்கள்
எதிர்ப்பக்கத்தில் உள்ளனர்
அந்த ஒளிப்பாதங்கள் படும் போதே
ஒளிரும் நிமிர்வுப்புன்னகை

நேசநிலை

சாலையில்
சொரிந்துகிடக்கின்றன பூக்கள்
மிதித்துப்போவாகள் மீது
கொதித்துப்போகிறது மனது
நீ மட்டும் மிதிக்கையில்
மன்னிக்கவும்
பூ மீது இன்னொரு பூ
விழுதையில்
பேசாமல் இருந்துவிடுகிறது
ஒருவித பிரமிப்போடு

என் காதல்

நேசத்தில் பிசுகுண்டு
காதலே
குற்றுயிராய் கிடப்பாய்
மீண்டும் துளிர்த்து
என்னுள் உயிர்ப்பாய்
என் ஜீவனை
உறிஞ்சிச் செழிப்பாய்
பின் ஏதோவணர்வில்
மீண்டும் வாடுவாய்

திருவிளையாடல்கள்

குடை எறிந்துவிட்டு
நண்யத்துடிக்கும்
குழந்தைபோல்
என் இலட்சியங்களை
உதற்விட்டு
உன்னை இரசித்தேன்

என் புதினத்தினசரியில்
நீயோ
பெரியவிடயமான பிறகு
உன் அயல்வீட்டு
சிறுபிள்ளைகள் எல்லாம்
நிருபர்களானார்கள்

உன்னைக்காணாத
ஏக்கநாட்களில்
உன் வீட்டை மையப்படுத்தி
உன் ஒழுங்கையில்
எளிமை இசை இயக்கத்தில்
அடுபட்டேன்

அந்த நாட்களை
நினைத்துப்பார்க்கிறேன்
நீ பெரிதாய்தான் இருந்தாய்
என்னைவிடவும்

வழிமை

கெஞ்சிக்கூத்தாடி
மாலை சந்திப்புக்கு
உன்னிடம் அனுமதி

அரசியல்வாதியின்
பொதுநிகழ்விற்கான வருகைபோல்
நீ விரைவாய்தானே
வருவாய்

நீ வந்ததும் தாமதம்
கடிகாரமுட்கள்
போதை மருந்து
எடுத்துப்பாவிக்கும்

ஏதோவொரு அந்தரம்
குருதிக்குதிரையில்
எறித்திரியும்

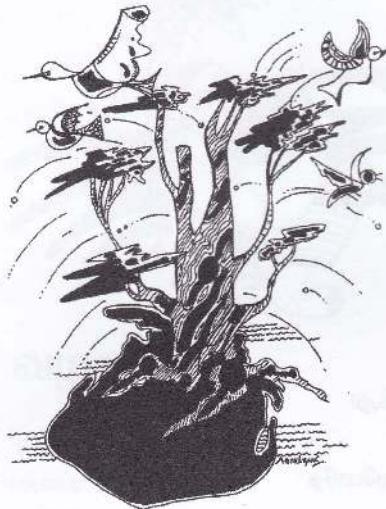
மென்பொருட்களில்
அமைக்கமுடியாத
உன் மேனிசங்கள்
கவிதை வார்த்தைக்குரியதல்ல
என் கண்டனம் செய்யும்

தலைமுகட்டிலிருந்து சொரியும்
கறுத்த அருவியில்
என் கண்கள் சூழன்று
மின்சாரம் உருவாக்கும்

காற்று சேதிகொண்டு வந்து
துப்பட்டாவில் சேர்க்கும்
கண்ணத்திலது வழுக்கின்றபோதே
கால்கள் தரையில்
இருப்பது புரியும்

இணைகின்ற நாள்
எதிர்கால வாழ்வு
இவையற்றி
வாய்திறக்குமுன்னே
அம்மா தேடப்போறாவென
நீ போய்விடுவாய்

பிறகென்ன
மீண்டும்
கணவில்
கவிதையில்
கழியும் என் காலம்

புலம்பெயர்வும் பிறவும்

சமத்தமிழினம்
தேய்ந்துகொண்டு போகிறது
போரால் என்றல்ல
புலம்பெயர்வாலும்தான்
புள்ளிவிபரங்கள்
உறுத்துகிறது இருப்பை

உலகில் ஓர் சிறிய இனம்
பெரிய அடக்குமுறையில்
சிக்குண்ட இனம்
பொலித்தீன் பை கிழிந்து

தார்ச்சாலையில் விழுந்து
தெறிக்கும் மாபிள்களாய்
உலகெங்கும் சிதறிப்போகிறது

புகையிரதமாய்
புகலிடப்பாய்ச்சல்
மரங்களைப்போல்
எதிர்ப்பாய்ச்சல் இல்லையே

இனிவரும் வம்சங்கள்
எப்படி அழைக்கப்படும்
கணெடிய-ஸழ
பிரான்ஸ்-ஸழ
கவிஸ்-ஸழ

வினிப்பதற்கென்றே
அடைமொழிகள்
அதிகம் வரப்போகிறதே
குடும்பத்தோடு குடிப்பெயர்வு
பணம் சேரும்
நிறம் மாறும்
பஸரும் இதையே வலிந்து
கனவு காண்கிறார்கள்

இப்படியே போனால்
கண்டாவில்
காட்டுமாநிலமொன்றை கொடுப்பதே
இனப்பிரச்சனைக்கு
கலபமான தீவாகிவிடும்

எனினும்
எங்கேபோய்
தேரோடினாலும்
வேரோடிவிடமுடியாது
மண்ணோடே கலாச்சாரம்
மண்ணோடே விழுமியம்
என்று வாழாத இனம்
உயிர்த்திருக்கமுடியாது

அதீத பசியில்
குடிலை இழுத்துக்கொண்டு
வைக்கோல்பட்டறைக்கு
நகரும் மாடுகள் போல்
பெயர்வு சிலருக்கு
தவிர்க்கமுடியாததுதான்

ஆனால்
அமைதியை அணைக்கப்போகிற
குதந்திரத்தோடு நிமிரப்போகிற
தாய்மன்னீர்காய்
தன்பிள்ளைகளை தயார்படுத்தும்
தந்தை தாய் யார்

என் உறவுகளே
பொருளாதாரக்களிமங்களே
என் தேசத்திலிருந்து
காவிச்சென்ற பிற்போக்குகளை
போயிருந்த தேசங்களின்
குப்பை கூடுகளிற்குள்
போட்டுவிட்டு வருவீர்களா
புதுப்பொலிவோடு

துயரங்களோடே பயணம்

யுத்த நகர்வு
எம்மை ஊரோடிகளாய்
உருமாற்றிவிடும்

தற்காலிக்கூடுகளையும்
கலைத்துவிடுகிற
அவசிக்காலங்களில்
இலையடாந்த மரம் தன்றும்
கிடைப்பது கடினம்

திடீரென தோன்றும்
இரைச்சல் பறவைகள்
மண்ணமுகி நாற்றம் வீசும்
பதுங்குகுழிகளில்
இருளிலும் அச்சத்திலும்
எங்களை திணிக்கும்

ந் இறைக்கும்
இயந்திரத்தின் சத்தமும்
உலங்குவானுரதியாய்
பயழுட்டும்

அரிசியும் மாவும்
தீந்துபோகும் தருணங்களில்தான்
ஊரடங்கு அமுலாகும்

உலகத்தின் ஓரமூலையில்
இப்படியும் ஒரு வாழ்வு
வதைப்பட்டு நகர்கிறது
தெரியவில்லையா

அந்த உறவின் வெளிப்பாடு

நினைவை இழுத்து
இரசிக்கையில்தான்
எவ்வளவு இனிமை

போக்காலம்
ஊர்விட்டு தூக்கி
வீசிய இடமொன்றில்
தேவதை ஒருத்தியையும்
அருகில் சேர்த்தது

பளிச்சிடும் முகம்
கண்களோ லேசர்
செல்ல சினுங்கல்
கெஞ்சல் பேச்சு
குனியும் நாணம்

இத்தனையும்
என்னை பத்திரப்படுத்தியது
அவள் பார்வைப்புலத்துள்

அந்நாளில்
ஏக்கங்களோ
உணவாகிப்போனது
தரிசனமே
சுகமெனத்தெரிந்தது

ஏதோ மெல்லிய அதிரவு
என் உடம்பெல்லாம்
இருதய அதிரவின்
பரிவுதான் நிகழ்ந்தது

சொக்லேட் பரிமாறலாய்
ஒளிந்து மறைந்து
ஒன்றிரண்டு வார்த்தைகள்

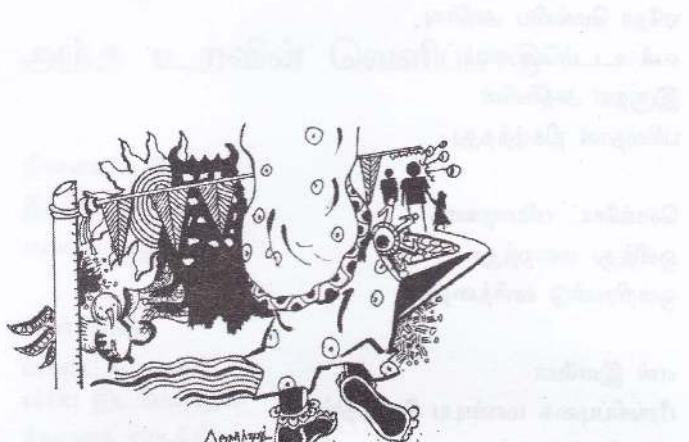
என் இனமோ
பீங்கிப்புகை மண்டிய தேசத்தில்
நானும் அவரும்
ஒளி நீடித்த வானத்தில்

என்ன சொல்ல
அதியுன்னத மகிழ்வுக்காலமல்லோ

என்றாலும்
பிரித்துப்போடுவதுதானே
காலத்தின் தொழில்
தொழில்பக்தியில்
காலம் மிகக்கவனம்

சில சனங்கள்
எங்கள் விட்டிட்டு போப்போதுகள்
நான் அருகில் வர
உன் நண்பியிடம்
நீ சொன்ன வார்த்தைகள்

என் காதில் தேங்கி நின்று
காலத்தை சபிக்கின்றது

ஊரில் இரவுத்திருவிழா

மின் விளக்குகள்
பாய்ச்சும் ஓலிக்குள்ளால்
மெல்லிய வெப்பம் வந்து
இரவுக்குளில் சிலிக்கும் உடலை
தனிக்கும்
வடக்கு வீதிச்சமாவில்
வாய்பின்து நிற்போம்
விட்டுக்கோடியில் பிண்பு செய்யும்
மாதிரித்திருவிழாவிற்கு வடிவங்கள்
மனதிலுருப்பெறும்

நீஸ்பாவாடைகள்
மணல் தட்டிப்பரவ
குதாகலக்கதைகள் சொல்லி
குமரிகள் கூட்டமாய் நகர்வர்

அப்பாவின் சால்வையில்
கட்டிய வேட்டி
அடிக்கடி கழும்

தேர்முட்டிக்குள்
ஒளித்துப்பிடித்து விளையாட்டு

கச்சான்கடைகள்
காப்புக்கடைகள்
விளையாட்டு கார்கள் விற்கும்
பரப்பிய கடைகள்
எல்லாவற்றிற்கும்
இடையிடையே விழுயம்
ஜூஸ்கிறீம் வான்களை
அரைமணிக்கொரு சந்திப்பு
பலுஞ்காரனும்
மிட்டாய்காரனும்
நன்கு பரிச்சயம்
அதெல்லாம் சரி
கற்பக்கிரகத்திலிருக்கும்
விநாயகர் சிலை
கறுப்பா செம்பா

காலமும் நேரமும்

என் எழுத்துக்களில்
ககம் கண்டு
என் சிந்தனைகளில்
இலயித்திருந்து
கனவுகளோடு உறங்கிப்போகும்
என்ன
அதிகாலையில் எழுப்பழியாது

மார்கழி மாதத்தில்
வேட்டிமேலுள் வெற்றுடம்பில்
குளிர் கீக்குட்ட
சேமக்கலம் அடிக்கும்
திருப்பள்ளியெழுச்சிக்காலத்திலோ
குதாகலமாய் கிளம்பிவிடுவேன்

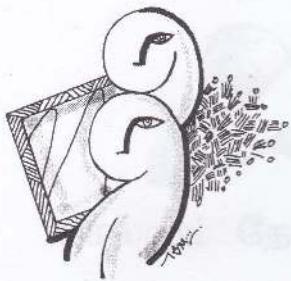
ஓரு காலை
எப்படியெல்லாம் இனிமை
தருகிறது

இலைகளின் மடியில்
பனித்துவிக்குழந்தைகள்
படுத்துறங்கும்

பரிபூரணத்துவமடைந்ததாய்
வானம் தெளிந்து நிற்கும்
காலை நிச்ப்தம் அச்சமூட்டாது
பெளதீக விடியலை தரிசிக்கும்
பூமிப்பகுதியொன்றின்
தியானம் போலவே தெரியும்

விடிகாலையில்
இருக்கிற இரகசியம்
வெளிப்படுகிற
இயற்கையின் இரம்மியம்
படலை திறக்கவே
பயப்படுகிற இந்நாளில்
இரசிக்கமுடிவதில்லை

ஆகைள்
அச்சச்சிறைக்குள்
அடங்கிக்கிடக்கின்றது
என்ன செய்ய
என் இனமே
அடக்குமுறையில்
முடங்கிக்கிடக்கின்றது

வேண்டுகோள்

உன்னைக்கேட்கிறேன்
தயவுசெய்து
என் கேள்வியையாவது
திருப்பிக்கேள்
மௌனத்தின் மறைவில்
நீ நிற்கும் போதெல்லாம்
நிறைய தேடவேண்டியுள்ளது
எனது தனிமை
உன்னை விலங்கிடுவதற்கான
சான்றல்ல
நீயும் முயற்சித்துப்பார்
என்னை விடுவிக்க இயலுமே

செய்க சமாதானமல்ல சமத்துவம்

சமாதானம் சமாதானம்
 இந்த வார்த்தைகளே
 இப்போது ஒரே கலோகம்
 திசையெங்கும் முளைத்தனர்
 சல்லாரி போடுபவர்கள்
 வறுமையை
 பினக்குகளை
 தங்களிற்குச் சாதகமாக்கி
 வாழப்பிறந்தவர்கள்
 காற்றில் ஏறி வந்து விழுந்தனர்

பத்திரிகைகளில்
 புதுமைச் செய்திகள்
 புரிந்துணர்வு
 அதிகாரப் பகிரவு

சொற்களால் ஒரு உலகம்
 சிருல்டிக்கப்படுகிறது
 அங்கு
 உண்மைக்கு அழைப்பில்லை
 மனிதரிற்கு இடமில்லை

சொற்களின் ஓலி கேட்டு
 சொந்தவுமிற்கு திரும்பவோ
 இயலவில்லை
 காதலிக்காக காத்திருந்தாலும்
 ஆயிரம் கேள்விகள்
 வேற்றுமொழியில் கேட்கப்படுகிறது

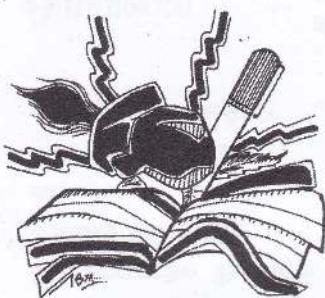
ஒற்றைச் சொல்லோடு
திரிந்த சமாதானத்தரகர்களும்
பெற்றோல் ஆவியை
காற்றில் நிறைத்துள்ளனர்
முரண்பாட்டுப் பொறி
தயாராகிறது

சமரசம்
புராக்களைக் காட்டி
மேலே பார்க்க வைத்துவிட்டு
கத்தி சொருகுவதற்கு நிற்கிறது

மீண்டும்
துப்பாக்கிகள் விழித்துள்ளன
அங்கங்கே
அழுகுரல்கள் கேட்கத்தொடங்கியுள்ளன

இதுவரையும்
எல்லாத் துயரங்களிற்கும்
அனுசரித்தோம்
எதற்காக

சமாதானம்
இதயத்தை நெகிழ்கிற சொல்
வெறும் வெள்ளையடிப்பாய்
அந்நியப்பட்டு நிற்கிறது
அருகில் வர வழியில்லாமல்

யதார்த்தம் புரிக

படைப்பைக்கூட
விமர்சனத்திற்கு பயன்படுத்தும்
கண்டன பிரம்மாக்களே

தவறுகள் மட்டும்
கண்டுபிடிப்பது
உங்கள் தொழில்
என்று தெரிகையில்
உங்களை பிழையாகவே
தெரிகிறது

தேந்தெடுத்த குற்றச்சாட்டு
எதற்கெடுத்தாலும்
உங்கள் கட்டுவிரல்

குறிப்பிட்டவர்களையே
நோக்கி நீணும்போது
உள்நோக்கங்கள் குறித்து
சந்தேகம் பேரவையாய் எழுகிறது

நெஞ்சில் கை வைத்து
சொல்லுங்கள்
தப்புக்காக எப்போதாவது
உங்கள் அப்பாவை
எழுதிவிமர்சித்தீர்களா
இல்லை
உங்கள் அப்பாக்கள்
தவறு செய்வதே இல்லையா

எங்களை
தாங்குபவர்கள் மீதும்
முள்வார்த்தைகளை
அள்ளிவீசாதீர்கள்
வலிக்கிறது
தடவி விட
மயில் இறகுகள் தேவையில்லை
கோழிச்சிறகுகள் கூட போதும்

உணராமல் தொடர்ந்தால்
உங்கள் கடும்சொற்கள்
வானத்தை நோக்கி
கடும் சன்னங்களாய்
பாதிப்பை
ஏற்படுத்தப்போவதில்லை

ஒந்றுமை

என் வீட்டு ஜன்னலூடு
வந்த தென்றலுக்கும்
என் கண்கள்
என்னும் ஜன்னலூடு
இருதயவீட்டுள் நுழைந்த
உனக்கும்
காகிதத்தில்தான் கண்ணிருந்தது
முன்னையது சரசரக்க வைத்தது
நீயோ நிறைக்க வைத்தாய்

2003

உயிர்தொடுகை

இதயம் உருக உருக
கண்கள் உன்னைப் பருகும்
என்முன் உயிர்த்தாடுதடி
நீ மிதித்துப்போன சுருகும்

2005

தோரணங்களின் நிலைகள் - பி
துவங்கள்

நட்சத்திரங்கள்

குரியவெப்பத்திற்கு
இயற்கை பிடித்த
பெரிய கறுப்புக்குடையில்
இத்தனை துவாரங்களா

1998

முகில்

பேய்க்கு அடையாளம்
கால்கள் இருக்காதாம்
வெள்ளை நிறமாம்

நிமிர்ந்து பார்த்தேன்
வானம் முழுக்கப்பேய்கள்

1998

வரலாறு

எல்லா இராட்சியங்களும்
ஏதோ ஒரு
பள்ளத்தாக்கிலே தோன்றின
வீழ்ச்சியும்
பள்ளத்தாக்கில்தான்
பெண்களின்
மார்புப்பள்ளத்தாக்கில்

1998

அறிவு

அறிவு ஒரு காற்று
அது புழுதியை
அள்ளி வீசக்கூடாது
தளைகளிலிருந்து விடுபட
அது தட்டிக்கொடுக்கவேண்டும்
நல்லெண்ணங்கள் பரப்பவேண்டும்
அப்போது
அது புயலாகலாம்
ஆனால்
விருட்சமென்னும்
மனித இருப்பை
அது வீழ்த்திவிடக்கூடாது

1997

கவனம்

உள்ளி மிளகு அரைக்க
உன் அம்மா
அம்மியில் எழுப்பும்
பெரிய ஓலிகளிற்கிடையிலும்
உன் கால்கொலுக ஒசையை
கேட்கத் தவறுவதில்லை
என் காது

1998

பெருமை

எனது மக்கள்
வாழ்வின் மீது பிடிப்புக் கொண்டவர்
வலிமை மிகுந்தவர்
எதிர்ப்பிற்கான குரலை
ஒலித்தபடி இருப்பர்

துயரக்காற்று தொடர்ந்தாலும்
என் மக்கள்
பயணங்களில்
பெரு விருப்புக் கொண்டவர்

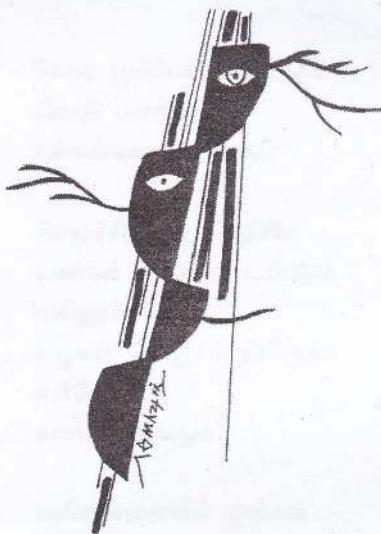
எவ்விரது எச்சங்களையும்
திணிக்க முடியாதபடி
தனித்துவங்களால் நிறைக்கப் பெற்றது
அவர்தம் வாழ்வு

2007

பொறுமை

ஊத்தை நீரே
தேங்கி நில்
துர்நாற்றும் விசிறு
குடம்பியிருவாக்கு
பெருவெள்ளம் போடும்
உன்னை அள்ளி
கடலில் வீழ்த்தி
தெளிந்து ஓடும் காலம் வரும்
அதுவரை நில்
பொறுக்கிறோம்

2005

நேரமுகம்

பயணிகள் நிரம்பிய
பேருந்தாய்
உனக்கான வார்த்தைகளுடன்
கனத்து வந்தேன்
உன்முன் வந்து
நின்றபோதுதான் தெரிந்தது
வழி வழியே
இறங்கிய பயணிகளாய்
வார்த்தைகள்
வெறுமைப்பேருந்தாய்
என் இதயம்

வண்டில் சவாரி

அறுவடை முடிந்து
காத்துக்கிடந்த
குளக்கரை வயல்
குதூகலிக்கும்

ஆரவாரங்கள்
அண்டவெளியையும் உலுப்பும்
பரிவாரங்கள்லல
காளைமாடுகள்தான்
மாலைகள் குடி
வாகனங்களில் வந்து இறங்கும்

கொடி பூமிமேல் சரிந்ததும்
கிறாதி வண்டில்கள்
சன்னங்களாய் பறக்கும்

சில்லுச்சிந்தும் புழுதியில்
கண்கள் குளிப்பாட்டப்படும்
எனினும்
கழுகன் கொஞ்சம் நிமிருதா
என்றே
கண்கள் ஏங்கும்

மாவெள்ளையின் கால்கள்
தரைக்கு சமாந்தரமாகும்
மயிலையோ
பக்கவாட்டில் இழுக்கும்

துலாவில் கிடந்து
தூண்டுவார் கிளியர்
பக்கத்து வண்டிலைப் பாரார்
பூமி நழுவும் வேகம்
கச்சிதமா கணக்கெடுப்பார்

எல்லை நெருங்க நெருங்க
பிண்மூட்டில்
துவரந்தடி வெளுக்கும்
அடியாதமாடு
படியாது மட்டுமேல்ல
ஓடாதுமாம்

விடுதலை

காலம் எனக்கணிவித்த
பொத்தான் அறுந்துபோன
காற்சட்டையாய் நீ
நானும் பிடித்து
பிடித்து நடந்தேன்
இறுதியில்
கழற்றியபோதுதான்
சுதந்திரத்தை உணர்ந்தேன்

2004

காதல்

நீண்ட தூரம்
மலையேறியவன்
கண்ட தேன்வதை
சுரங்கம் விட்டு
வெளியில் வந்தவன் முகத்தில்
தொட்டுச் செல்லும் தென்றல்
ஒரு சின்ன மழலைக்கு
கையில் கிடைத்த மிட்டாய்
போராடிய இனமொன்று
பெற்ற சுதந்திரம்

2000

மீளவும் உணர்தல்

உந்துருளி வாங்கியாயிற்று
கணனி வாங்கியாயிற்று
கைத்தொலைபேசி வாங்கியாயிற்று
பட்டம் பெற்றுமாகவிட்டது

தெருவில் போகையில் தான்
தெரிகிறது
அறையப்பட்ட வாழ்விலிருந்து
பிடுங்கப்படவில்லை இன்னும்

மனிதராய் வாழ்வதற்கும்
தமிழராய் வாழ்வதற்கும்
நீண்டதொரு மாற்றம்
மண்ணில் வந்தேயாகவேண்டும்

அடைக்கப்பட்ட கூட்டில்
கற்றி நிரப்பப்பட்ட
விலையுய்ந்த விளையாட்டுப் பொருட்களை
பார்த்துக் கொண்டிருப்பதுபோல்
வாழும் வாழ்க்கைக்கு
என்ன அர்த்தம்

மானிட விடுதலைக்கும்
மனித உரிமைக்கும்
இதுவரை கற்ற கல்விக்கும்
என்ன அர்த்தம்

வாள் சண்டை நடைபெறும்
வாழைத்தோட்டத்திலே
வாழைகள் போலல்லவா
எங்கள் வாழ்வாயிற்று

நிலவிற்கு செல்வோம்

வேலிகள் இல்லாது
போலிகள் இல்லாது
புது வாழ்வு வாழ்வோம்
இடர்கள் கணந்து
உடல்கள் இளைக்க
உழைத்து வாழ்வோம்
வல்லரசுகள் தோன்றாமல்
நல்லரசுகள் எழட்டும்
கத்திகளை விட்டுச்செல்வோம்
புத்தியை தீட்டிச்செல்வோம்
சிறைச்சாலை அங்கு வேண்டாம்
சாதியும் இனமும் வேண்டாம்
மனிதமே ஒரே இனம்
வெண்ணிலாவின் ஓளி பட்டு
பெண்ணிலாக்கள்
இத்தனை அழகென்றால்
அங்கேயே இருந்துவிட்டால்
அடங்கிவிடும்
பெண்ணுக்குள்ளே அழகு

இருப்பதை அநுபவி

கனவு மென்சவுகளால்
கட்டப்பட்ட உலகம்
எந்தவேளையிலும்
கிழிந்து விடலாம்

இப்போதைக்கு
புகையிரத்தை எதிர்பார்க்க முடியாது
இலத்திரனியல் நாடாய்
இன்றைக்கே செய்யமுடியாது

எனினும் தளராதே
குரியன் சற்று விலகிநின்றால்
நிழல்கள் எல்லாம் பெரியவைதான்

ஆணைக்கு காத்திருக்கிற
மேன்மக்கள் உள்ளதேசம் இது
உன் அருசுதலுக்கு நியாயமில்லை

அறுகம்புல் வரம்புகளில்
சறுக்கி விழுந்து மகிழ்
குருணிக்கற்கள் நொருக்கி
மாட்டுவன்றி அதிரும்
அற்புதவுணர்வில் நிலை

வாய்ப்புக்களை அநுபவி
நாளைய அதிசயங்கள்
இவையாகக் கூட இருக்கலாம்

சக்திக்குள்ளும் பார்
பெயர் தெரியாத பூவேதும்
கண்ணை வசப்படுத்த
மஸர்ந்திருக்கலாம்

முரண்நிலை

நீ வழையாய்
வரும் பாதையில்
கற்களாகற்றி
புற்களாக இருந்தேன்
அதன் பின்
நீயேன் செயின்ரோஸில்
வந்தாய்

2005

இப்படியும்

மௌனம் என்பதை
சம்மதம் அல்லது தண்டனை
என்பார்கள்
உன் மௌனத்தைப்
பார்த்தபின்புதான்
தெரிந்தது
மௌனம்
தந்திரோபாயம்

2006

நம்பிக்கை

வறுமை
என் முகத்தை மறைத்தாலும்
என்னுயிர்க்கலங்கள்
துடிப்பாகவேயுள்ளன
கனவுகள்
வாழ்வுப்பரிஜாம ஏது
எனக்குள்ளேயும்
தோன்றத்தொடங்குகிறது
ஒரு சிற்பியின்
மனதெண்ணமாய்
அதனைப்பின்தொடர்ந்து
என் வாழ்வினை
அழகுபடுத்துவேன்

இலக்கியம்

எண்ணம்
என்னும் உலையில்
வண்ணம்
என்னும் அரிசி
இடும் நிகழ்வு

2003

மொனங்கள்

முதல் மொனம்
நாணத்தோடு
நிலவிய காலத்தில்
நெருக்கம் நீடித்தது
இரண்டாவது மொனம்
பரவிக்கொள்ள
பயம் பிடிக்கிறது
பிரிவிற்கான
முதல் சமிக்ஞையோ

2003

அகதி வாழ்வு

யுத்தம் உதிர்க்கிற
முதல் துயரம் அகதி

அகதிமுகாம்
பிரள்வுகளின் அடைக்கலமாம்
நோய்க்கிருமிகள் உய்த்திருக்க
உகந்த தட்ப வெட்ப வலயமாம்
கூட்டம் கனத்திருந்தாலும்
சோகத்தை கமந்திருக்கிறது

அவசரங்கள்
கலாச்சாரங்களைத் தின்கின்றன
பொழுதுபோக்கிற்கான
பொதுத்தொலைக்காட்சி
விழல் சினிமாவை
எறிந்துகொண்டிருக்கிறது

குறுகிய கிடுகுக்கூடுகளுள்
தெய்வங்களும்
பிள்ளைகளும்
பார்த்திருக்கவே புணர்வு
குழந்தைகளே
குழந்தைகளைப் பெற்றிருக்கிறார்கள்

நிவாரண அரிசிக்கே
காத்திருந்து வரம் பெறுகிறார்கள்
இவர்களின் வாழ்க்கைக்குப் பின்னால்
ஒரு வலிய கை இருக்கிறது
அது நிமிர விடாது

பிரயாண அனுமதிக்கே
கற்புகளை விலைகேட்ட கதை
இயந்திரச்சேவகர்களாப்
மனிதவுரிமை பேசிக்கொள்ளும்
புலமையாளர்களிற்கு
தெரியாமல் போகலாம்

அகதியாய் வாழ
யாரும் இரந்து கேட்பதில்லை
அங்கேயிருக்கும்
மக்களைக் கேட்டுப்பாருங்கள்
ஊரின் இனிமை ததும்பும்
அழகுக்கதைகள்
பல வைத்திருக்கிறார்கள்
மீள ஊர் திரும்பும்

கனவுகளில் நிரம்பியுள்ளது
அவர்களின் எல்லாம்

குரியன் எங்கும்
நின்று ஓளி விசிறுவான்
கிடூகுகள் ஊடுருவும் வாய்ப்பில்லாமல்
தறப்பாள்களில் பட்டு
அவனுக்கே தெறிக்கிறது ஓளி

புது வகுப்பு ஒன்று
உருவாகி வருவதை
யாரும் மகிழ்ச்சியோடு
பார்த்திருக்கலாகாது

தொண்டு நிறுவனங்களின்
நிகழ்ச்சித்திட்டத்தில்
மீன் குடியேற்றமே
முதன்மை பெறவேண்டும்

அந்த நாட்கள்

நெல்லுமணிகள் தடவிவரும்
பருத்த காற்று
நெற்றிமீது உரசிப்போகும்

யாருக்கும் தெரியாமல்
மஞ்சற்பாயாய் விரிந்துகிடக்கும்
சணல்கள் மீது
சந்தோசப்படுப்பு
புறாக்களிற்கு
வலை விரிப்பு

தங்க அருவி அள்ளும்
ஓர்நாளில்
வரம்பிலமர்ந்து
நெற்குட்டின் வாசம் பருகிக்கொண்டு
வாழையிலையில் அமிர்தவணவு
கலப்பை பிடித்து
ஒரு சால் உழவேணும்
என்ற கனவு
குடிப்பு அன்று
கட்டாயம்
பள்ளிக்கூடத்திற்கு களவு

நெல்லுமடைகள் நிரம்பும் போதே
நாட்களின் மீதான பயமும்
அருகிப்போகும்
அந்த நாட்கள் எங்கே

விலகுதல்

நீ தொட்டபுறும்
என் காலத்தில்
சார்புக்கொள்கைக்கு
இணங்கவே
காலம் செயற்பட்டது

ஆமாம்
நீ விலகிப்போனால்
காலத்தின் வேகம் குறைந்தது
நெருங்கி வந்தால்
காலத்தின் வேகம் கூடியது

ஓநாளில்
காதல் வழிந்த
உன் கண்களில்
கள்ளத்தனம் கண்ட பின்பு

என் தெரிவு பற்றிய
பெருமை மீது
கிண்டல் பாறைகள்

சரிந்து விழுந்தன
உன்னை ஞாபகப்படுத்தும்
எல்லாம்
பெறுமதியிழந்து போயின

இனிமைக் கனவுகளில்
மிதந்த என்னை
பார இரவுகள் நகக்கின

விலகவேண்டும்
என்ற எண்ணத்திற்கு
காரணங்கள்
என் நாட்டின்
உலகவங்கிக்கடனாய் தொடர்ந்தது

முடிவை நிறைவேற்றினேன்
என்ன அழிரவநிகழ்வு
இதயம் இலோசனது
தொலைந்துபோன இலட்சியம்
கண்டுபிடிக்க
தேடுதலுக்கு விரைந்தது

வாஞ்சையோடு உன்னை
தாங்கி வைத்திருந்த இடத்தில்
வண்மை நிரப்பிக்கொள்ளவில்லை
என்றபோது
நீ ஆறுதல் கொள்ள இடமிருக்கிறது

புரிதல்

செம்பாட்டு மண்ணில்தான்
எம் வாழ்வு
என்றபோதும்
எம்பாடு
நன்றாகவேயிருந்தது

ஊமல்கொட்டைகளில்
குரன்கள் செய்து விளையாடி
சிரட்டைகளில் கறிகாய்ச்சி
அடுப்புக்களே கறிசாப்பிடவும்
நொந்துபோய்
வடலிகள் முதுகு கீற
மஞ்சவுண்ணாவில் ஏறி
நெப்போலியன்கள்

என்ற நினைப்பில் மிதந்து
பெயர் பொறித்து
மகிழ்வோடு பிணைந்த
எம்வாழ்வு

பின்பு

எறிகணைகள் வந்து விழவும்
டாங்கிகளின் இரைச்சல் எழவும்
பெட்டிபாயோடு
கால்போன போக்கில்
புறப்பட்டுப்போனபோதும்
சவப்பெட்டிகள் வாகனங்களில்
சோகமிசைத்தபடி போகையிலும்
இரத்தமும் சதையுமாய்
பக்கத்துவீட்டு நண்பன்
கிடந்த நடுத்தெருவை
கடந்து வந்தபோதிலும்
வாழ்வு கசந்ததில்லை

எவராவது

என் என்று சிந்தித்தீர்களா
இதுவெல்லாம்
அடக்குமுறையிலிருந்து
எழத்துடிக்கும்
இனத்தின் வாழ்வமுறை
என எம்மனதில்
பதிந்துபோனதுதான்

கவலை கொள்ளாதே

உன் கொலுசு பற்றியும்
உன் கூந்தல் நீளம் பற்றியும்
மட்டும்
என் பேனா எழுதுவதில்லை
உன் உணர்வுகள் மீதும்
உன் விருப்பங்கள் மீதும்
என் அக்கறைகள்
கவனமெடுத்துள்ளன

நீ கட்டும் சேலவயயும்
நீ ஓட்டும் பொட்டையும்
என் கண்கள்
பார்க்கின்ற போதும்
உன் முகத்தில் தோன்றும்
அயாச்சியிலும்
மலர்ச்சியிலும்
கரிசனையாயுள்ளன

உன் தேவைகள் குறித்தும்
உன் ஏக்கங்கள் குறித்தும்
என் இதயம் குறிப்பெடுக்கிறது

சுனாமி

இராட்சத நீர்நாக்குகளில்
பூச்சிகளாய் மாட்டுப்பட்டனர்
நெய்தல்நில மக்கள்

மனிதநேயம்
வெளிப்பட்ட தருணம்
என்றனர் பலர்

இயற்கையே
நீயும் தவணைப்பரிசோதனையில்
ஸ்ரூபடத்தொடங்கிவிட்டாயோ

வேண்டாம்
என் மக்களின் வாழ்வு
எலவே விபரீதம் நிறைந்தது.

2006

காதலிலும்

கண்ணாளன் மூச்ச
பின் கழுத்தை குடாக்க
சைக்கிளினில்
ஒய்யாரமாய் உலாவந்தவள்
பென்ஸ்காரைக் கண்டதும்
கழற்றிவிட்டாள்
சைக்கிள் காதலனை
மார்க்கிளின் முதல் பொருள் வாதம்
காதலிலும் நிருபிக்கப்படுகிறதோ

2006

அவசியம்

கப்பம் செலுத்தத்தவறியோர்
தண்டிக்கப்படுவர்
குளத்திற்கு அணைகட்ட
னார்கள் தோறும் இருபது பேர்
போர்ப்பயிற்சி பெறாதவருக்கு
இல்லை நிலமானியம்

அரசனவக் கூடத்தில் தீர்மானம்
கிட்டத்தட்ட
அப்போதெல்லாம் சர்வாதிகாரமே

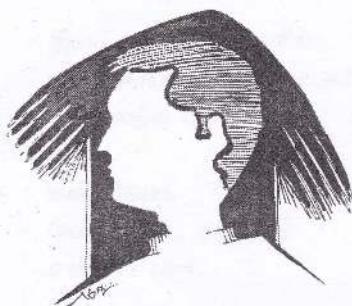
என்னதான் இருந்தாலும்
அரசு ஒன்றின் மகிழமை குறித்து
எமக்குத்தெரியாமலிருக்கலாம்
எம் முன்னோர்க்குத் தெரிந்திருந்தது.

2007

காமமும் புனிதம்

முற்கற்பிதங்களோடு
எதையும் அனுகுவது சரியல்ல
அந்தி சாய்ந்ததும் பெண்ணே
நேசத்தைப் பகிள்கிற
உன்னிடம் வருகிறேன்
பிரய்லி முறையில்
காமத்துப்பாடம் கற்கலாம்

2005

சார்பு

என் வீட்டை நினைத்து
எப்போதும்
எனக்கு பெருமிதம் இருந்தது
தென்னைகளின் உயர்வுகளும்
கழுகுகளின் நிரைகளும்
காற்றுத்தழுவு குளிக்கும்
துலாக்கினரும்
கற்றி இருக்க
அரண்மனையாய் இருக்கும்
என் வீடு
அற்புதமானதுதான்
உன் வீட்டுத் தெருவிலே
வூர் ஓலைக் குடிசையை
பார்க்கும் வரை

உங்கள் குரல் தேவை

ஓவ்வொரு நாட்களிலும்
ஏதோவொரு தெருவில்
இரத்த நெடிலுடன்
அநாதையாய் பிணங்கள்

சந்தேகக்கழுகுகளின்
செயல்கள் இவை

சந்தேகப்பட்டால்
சரிச்கக்கட்டு
என்பதுதான்

இங்கு கொலைசெய்வதற்குரிய
கோட்பாடு

வீதிகளிலோ ஆயுதநிறைகள்
பீதியூட்டுகின்றன
கடந்த பின்னரும்
துப்பாக்கிக்குழல்கள்
கண்களுள் அகப்பட்டுக்கொள்வதால்
முதுகு சூக்கிறது

ஒதுங்கி ஒதுங்கி
வாழ்வதால்
நிலவரம் மாறப்போவதில்லை
மனிதனேயமுள்ளவர்கள் யாரும்
குரல் செறிவை
கூட்டவரலாம்

இல்லையேல்
மனிதமொழியில்
ஊழைநாடு உருவாகுவதில்
உங்கள் பங்கும்
சேந்துவிடும்

இருஞும் என் நிலையும்

உடலுக்கும் தரைக்கும்
திரவு இணைப்பாய்
குருதி தொடர்வதை
வீரத்தின் குறியீடாய்
என்னால் பார்க்கமுடியாது

என் தேசத்து
இளவல்களின்
தங்கைகளின்
அப்பாக்களின்
அம்மாக்களின்
சிந்தியுள்ள உயிர்த்திராவகம்
கொடுரப்பேயை
இனங்காட்டி நிற்கிறது

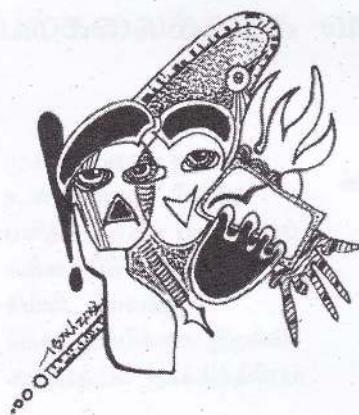
கனவுகள்
வாழும் நம்பிக்கைகள்

சிதைவடைந்து வீழ்கின்றன
அந்த இடத்திலிருந்து எழுகின்றன
அடக்குமுறைக்கான கைகள்
வறுமைக்கான உபாயங்கள்
சித்திரவதைக்கான கருவிகள்

அச்சத்தை வளர்க்கும்
குழலும் பெருக்கிறது
எல்லா நேர் அனுமுறையையும்
செவிட்டுப் பிடிவாதம்
கழுத்தை நெரித்துக்கொல்கிறது

என் கருத்து
எந்தச்சுட்டியலுக்கும்
அடிபணிவதாய் இல்லை
என் சுதந்திரம்
பாதுகாக்கப்படவேண்மெனில்
என் உரிமைச்சாலி
என்னிடமே தரப்படவேண்டும்

2007

எழுதுவேன் என் பாடலை

என் இதயத்தை
வார்த்தையால் முழுதாய்க்காட்டும்
என் பாடலை எழுதுவேன்

தணிக்கை நுணுக்குக்காட்டிகள்
என் எழுத்தை ஆராயாத
அவசரம் என்றதும்
பாரானுமன்றத்தில்
கைகள் சோந்து கிடக்கின்ற
காலத்தில்
என் இனிய தமிழை
நீங்களும் ககிக்கத் தருவேன்

காரணமின்றிய கைதுகள்
நீங்கிப்போகும்
இன்தெரியாத
என்ற மர்மப்பெயர்
மறைந்துபோகுமொருநாளில்
என் வார்த்தைகள்
கம்பீரத்தோடு திரியும்

குருதி சொரிவது நின்று
குறைநிரப்ப
ஷம உணர்வுகளோடு புணர்
என் தேச மழைலமுகத்தில்
புன்னைக் வந்து குந்த
என் பாடல் பிறக்கும்

நொங்குகள் கமக்கும்
பணக் கூடல்களில்
உலாவித் திரியவும்
எங்கள் கடல்களில்
கால் நனைக்கவும்
சுதந்திரத்தால் அனுமதி
தரப்படும் உயிர்நாளில்
குடிசை திண்ணைகளிலும்
ஹூலிவுட் பிரமாண்ட அரங்குகளிலும்
போய் ஏழுந்து நின்று
குளோனிங்கில் பிறந்த பிள்ளைக்கும்
வாழ்வின் இரகசியம் சொல்லும்
என் நேசப் பாடல்

பல்கலைக்கழக வாழ்வு

முகப்பு வாசல் தாண்டி
உள்நுழையும் போதே
பனித்துகள்கள் பஞ்சகளாய்
கன்னத்திலொட்டி
சில்லிட வைக்கும்
மேகத்தும்பிக்கை இறங்கி
அந்தரத்தில் தூக்கித்திரியும்

வர்ணங்கள்
கூட்டமாய் நகரும்
பக்கத்தில் போய்
பார்த்தால்தான் தெரியும்
பல்லுடைக்கலாச்சாரம்
உடுத்திக்கொண்டு வருபவர்கள்
தமிழ்ச்சிகள்

தன்னுள் உலகை
தினித்து வைத்திருக்கும்
நூலகம் போவோம்
தேற்றம் நிறுவிப்பாக்கையில்
திரும்பிப்பார்க்கவைக்கும்
பெண்களின் பாதணியோச

பரீட்சைச்காலத்து
பருவக்கடவுளானார்
பரமேஸ்வர்
அமாந்து கலாய்த்த

கல்லாசனங்கள்
நண்பிகளோடு அலையும்
நண்பர்களை
வாளி வைக்கிறாய்
என வதைத்த கணங்கள்

தண்ணிப்பொட்டலங்கள்
எறிந்த விடுதிமாடி
படிப்புவிடுமுறைகளில்
வளர்த்த பெருந்தாடி

பகிடிவதை காலத்தில்
ஒடிய இரயில்
மெனனம் காதைக்கட்டும்
விரிவுரைநேரம்
தும்மிய தும்மல்

வேதனையில் ஆருதல் தந்த
நண்பர்களின் மடிகள்
சோதனைகள் முடிவில் சென்ற
மதுபானக்கடைகள்

பரிசோதனைக்கூடங்களில்
செய்த இரகளைகள்
பிரிவையுணர்ந்து
இதயம் பொங்கியபோது
வழிந்த கண்ணீர்கள்

என் அந்திமகாலத்தில்
வந்து அசைகிற நிகழ்வுகள்
நிச்சயம்
இவையாகத்தானிருக்கும்

கலை தொட்டும் அராங்கம் / அளவிட்டி / பண்ணகளாப்ப
எங்கூத்தமும் / பசுமை வயலனை அழக்ய இளமையும் / தந்தமணி

எனப் பாடும் கவ்ஞர் த.தனசீலன் வளர்ந்து வரும் ஆழத்து
இளாங்கவ்ஞர். இசை இலக்கயம் என்பவற்றில் ஊர்த்தினாத்த
அளவிட்டியைப் பற்பிரமாகக் கொண்ட கவ்ஞர் ஒரு
வர்ணங்களைப்பட்டார்.

தடந்த சில ஆண்டுகளாக வவுனியாவல் வாழ்ந்துகொண்டு வவுனியா
கலை. இலக்கய நண்பர்கள் வட்டத்தாடன் இணைந்து தமது கலை.
இலக்கயத் தேடலை முடுக்கவிட்டுள்ளார். அதன் தொடர்ச்சியில்
‘தோரணாங்களன் ந்தைகள்’ என்ற இந்தக் கவ்கதைத் தொகுப்பு
எம்மால் வெளியிடப்படுத்திற்றது.

எமது ‘மாருதம்’ சுருஞ்சகையன் உதவி ஆச்சரியராகவும் பண்யாற்றும்
தனசீலனன் சிறந்த நல்ல கவ்கதைகளை இந்தத்தொகுப்பில்
காணலாம்.

கலைஇலக்கய நண்பர்கள் வட்டம்,
வவுனியா.

கந்தையா ஸ்ரீகணேசன்
ஆங்கல் வர்வரையாளர்,
மாழ்ப்பாணப்பல்கலைக்கழக
வவுனியா வளாகம்,
வவுனியா.

